

den at foretage et saa stort Stridt med Hensyn til alt Naturalarbeide, som man allerede har vedtaget, og da navnlig ogsaa at tage Betene med. Dertil kommer en Betragtning, som jeg for mit Vedkommende ikke kan se bort fra. Det er nemlig saa kort Tid siden, man har vedtaget Veiloven, og den Bestemmelse, der blev given i 1867, har efter min Mening ikke givet Anledning til, at Betarbejderne ere blevne slettere udførte, end de tidligere have været. — Der er en Bestemmelse i § 24, ifølge hvilken der skal ydes Betaling for Kjørster efter Milelængde, og vi have ikke alene denne Bestemmelse, der nu her bliver indført, men ogsaa mange andre Lovbestemmelser om, at der skal erlægges Betaling efter Mileantallet, men uagtet vi have flere saadanne Bestemmelser, er der dog vistnok intet Sted, hvor Milelængden er affat paa Biveiene; der er Tugen, der med Visshed veed, hvor langt de kjøre, navnlig naar det er en længere Veistrækning; det er en ren Skjønssag. Jeg vilde anse det for vigtigt, at det blev paalagt Kommunerne at reise Mærker for Længden, enten for hele, halve eller kvart Mil; det er en Sag, som i og for sig ikke vilde være af nogen Betydning for Kommunen, naar det blev udført efter en vis Plan. Jeg forudsætter naturligvis ikke, at alle smaa Sideveie skulle tages med; naar kun Hovedbiveienes Længde var opmaalt og affat, saa var der dog mindre Skjøn at tage om, hvilken Længde Veistrækningen har. Jeg vil derfor opfordre den høitagtede Minister til ved en administrativ Foranstaltning at drage Omsorg for, at det, som jeg anser for en Mangel, kunde blive afhjulpet, ikke alene med Hensyn til det Tilfælde, som her omhandles i § 24, men ogsaa for de mange andre lignende Tilfældes Skyld.

**Ordføreren:** Med Hensyn til det omskridte Vædringsforslag til § 23 er jeg i det behagelige Tilfælde ikke alene at kunne støtte mig til Udtalelser af forskjellige Medlemmer heri Salen, men ogsaa til den høitærede Minister. Jeg kan i det Hele slet ikke gaae ind paa de Indvendinger, der ere fremkomne, navnlig fra det ærede 3die Medlem for 8de Kredts (Brinck-Seidelin) og det ærede 1ste Medlem

for 6te Kredts (Griffen). Jeg skal ikke gjen tage, hvad der allerede er sagt, men blot indskrænke mig til at anbefale det høie Thing at blive staaende ved dette Vædringsforslag, saaledes som det er foreslaaet. Det ærede 6te Medlem for 2den Kredts (Phillipsen) yttrede nylig, at der var en Inkonsekvents tilstede eller noget Eignende, naar man i dette Tilfælde vilde vedtage et Vædringsforslag som det foreliggende, men det kan jeg dog ikke sige. Vi have netop under den foregaaende Behandling talt Saameget om Konsekvents og ment, at der burde være en vis Stabilitet i Lovgivning, og at man nødvendig skulde rokke ved Lovbestemmelser, der vare nye, og derfor mener jeg ogsaa, at man ikke her skal gjøre det store Spring paa en Gang at forbyde alt Naturalarbeide, hvilket Thinget for ganske saa Nar siden har erklæret for lovhemlet. Det ærede Medlem for 8de Kredts (Brinck-Seidelin) erklærede, at Naturalarbeide var Spild af Tid og Arbeide, men det tror jeg dog ikke, man kan sige. Jeg kommer til at tænke paa en Uttring af den høitagtede Minister under den tidligere Behandling med Hensyn til Snekastning, hvori han sagde: „Det er jo vistnok temmelig utvivlsomt, at det ofte er kostbart for Landalmuen at skulle betale for Arbeidet i Stedet for at udføre det selv“, og dette tror jeg, man med fuld Føie kan anvende her. Man maa erindre, at der er Tider paa Aaret, hvor Landmanden ikke har videre Brug for sine Heste, Vogne eller Folk, og hvor det derfor meget godt konvenerer ham at kjøre Grus og udføre Naturalarbeide; det vil ikke være heldigt at affære dem en saadan Ret, og man maa ikke glemme, at Vicitationsarbeide dog er opstillet som det Principale, saa at vi ingenlunde kunne sige, at man, naar man vedtager dette Vædringsforslag, slaar Naturalarbeide fast; det gjør man ikke, man givter kun Kommunerne Valget. Det vil, som sagt, være en meget streng Bestemmelse mod Kommunerne, og navnlig i de Tilfælde — der er mange paa Verne, i Sylland kjender jeg ikke Forholdet — hvor Sognene ere komne saa vidt, at de have faaet alle deres Veie grundforbedrede og fatte i nogenlunde god Stand, og hvor Veiene ere bedste